

ved de Valg, der fandt Sted i Kredse, hvor Oppositionen er Herre, brugte den gamle Valglov og ikke den provisoriske, og Folke-thinget, som er Herre over, hvem der skal anses som anerkjendte Medlemmer, da anerkjendte dem, der vare valgte efter den gamle Valglov og ikke dem, der vare valgte efter den provisoriske. Det vilde være det fuldstændigste Anarki. Overfor dette vil jeg sige, at kan man ikke komme overens med Landstthinget, saa foretrækker jeg den gjældende Valglovs § 71; derved bliver det dog muligt, at alle Vælgere kunne komme til at stemme medens ellers Vælgerne kunne slippe op for tidlig. Den gamle Valglov har en Bestemmelse om, at alle Navne skulle nævnes, og det kan sættes igjennem. Det kan virke paa en lignende Maade som Regalen i Hoffmanns Eventyr, der bruges til Automaduffen Olympia: Er Valget nærved at at skulle slutte, saa trækker man det paa denne Maade op igjen, indtil der kommer flere Vælgere.

**Sold:** Jeg skal blot tillade mig at sige, at, hvilken Mening man end maatte have om de Spørgsmaal, som foreligger her til Forhandling, navnlig om Spørgsmaalet om Indførelsen af hemmelig Afstemning i Valaloven, saa forekommer det mig, at Behandlingen og Afstemningen i det andet Thing giver et tilstrækkelig tydeligt Vidnesbyrd om, at man der ikke ønsker for Tiden at afgjøre et saadant større Spørgsmaal af principiel Natur, og det forekommer mig da at, efter som denne lille Leilighedslov i den Stikkelse, hvori den nu foreligger fra Landstthinget, maa siges at være høist nødvendig, maa man forsaavidt dele den Opfattelse, at der ikke kan være Andet at gøre end at stemme mod Ændringsforslaget. Det maa vel nemlig anses for ganske sikkert, at der ikke i den nærværende Situation kan blive Tid til fortsat Forhandling, jaaledes som den ærede Ordfører omtalte. Jeg skal derfor uden Hensyn til, hvilken Mening jeg ellers har om Indholdet af dette Ændringsforslag tilraade, at man stemmer mod det og vedtager Loven, som den foreligger fra Landstthinget.

**Berg:** Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) antydede, at det var uønsket, hvis denne Lov ikke kom ud, da at blive staaende ved Valgloven. Hvis jeg opfattede hans Udtalelse rigtig, forekommer det mig, at det er en høist overflødig Bemærkning, thi hvis der ingen Forandring kommer til Stede i Valgloven, gjælder den jo uforandret. Derom

kan der ikke være den fjerneste Tvivl. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til ved en fortsat Behandling om den Sag og en mulig Overenskomst. Det forekommer mig, at det vilde være heldigere at sige, hvis De vedtage denne Ændring, hvad jeg antager for givet, at det saa var Folke-thingets Mening om den Sag. Hvis der bliver Fællesudvalg, har Fællesudvalget selvfølgelig fri Hænder alligevel. Men jeg er en Modstander af den Betragtning, at der ikke er Andet at gøre for os herude end altid at give efter og sige: Nu har Landstthinget jo vedtaget det og det, saa kan det ikke nytte, at vi stritte imod, saa kunne vi ligesaa godt falde tilføje, give efter og tage Landstthingets Forslag. Skal det være Endemaalet for Forhandlingspolitiken, saa Gud naade Samfundet! Saa ville vi nok kunne faae Love, men hvordan blive de? Jeg tror, de gamle Love ville være bedre. Jeg vil derfor bestemt modsætte mig en saadan Betragtning. — En Forandring synes her i høi Grad uønsket, om end det ikke er umuligt at bruge den nuværende Lov. En Forandring er uønsket fra Regeringens Standpunkt og i Særdeleshed fra Landstthinget, der bitterlig har anerkjendt Landstthingsmænd, som ere valgte ved en Fremgangsmaade, der er ulovlig. Og naar alt- saa det Paatrængende er til Stede — forsaavidt der er noget Paatrængende deri — set fra Regeringens og Landstthingets Side, saa vilde det dog være befyndeligt, om vi ikke i et saadant Tilfælde vilde kunne sige: ja, vi ere saa føelige, som det vel er os muligt under de foreliggende Forhold, men at I skulde diktere, hvorledes den Forlegen- hed, I selv sidde i, skal ordnes, det var jo dog lidt for meget af det Gode. Jeg vil derfor anbefale de ærede Medlemmers Forslag, der er overensstemmende med Folke-thingets sidste Afstemning, som en for alle Parter forstændig Afgjørelse.

**Gad:** Jeg vil gjerne tillade mig at henlede den ærede sidste Talers Opmærksom- hed paa, at naar Lo skulle blive enige om, hvorledes Noget skal blive til Lov, saa er det ikke alene nødvendigt at forhandle sam- men, men ogsaa at se, hvem der i og for sig indtager den sikreste Position. I det givne Tilfælde her skal jeg for mit Vedkom- mende, naar Tiden kommer dertil, ikke modsætte mig, at man forsøger at sende denne Sag til Fællesudvalg, hvis det Ændrings- forslag, der er stillet her, bliver vedtaget, hvad jeg i og for sig ikke tvivler om, men jeg er forøvrigt fuldstændig paa det Rene med, at det Rigtige vilde være at vedtage